

ODLUKE STRANIH SUDOVA I ARBITRAŽA

ENGLESKI APELACIONI SUD

Presuda od 24. X 1983.

Alcom Ltd. v. Republic of Columbia

Vijeće: Sir John Donaldson M.R., L.J. May i L.J. Dillon

BANKOVNI RAČUN AMBASADE NIJE IMUN OD OVRHE

Činjenica da se iz njega naplaćuju tekući troškovi ambasade, ne pruža mu imunitet

Tužitelj, tvrtka Alcom Ltd., je ishodila presudu zbog izostanka protiv Republike Kolumbije i na temelju te presude (u medjuvremenu napadnute) zatražila ovrhu na dva računa kolumbijske ambasade u Londonu, a zbog povrede ugovora ("breach of contract") o dobavi robe i usluga. Prvostepeni sudac Hobhouse je odlukom od 21.X 1983. stavio izvan snage odluku o pljenidbi ("garnishing order") dvaju računa ambasade, a svoje stajalište je obrazlagao tumačenjem odredaba čl. ("section") 3, st.3 u vezi s čl.13,2(b), 4 i 5 kao i u daljoj vezi sa čl.14,4 i 17,1 Zakona o imunitetu država od 1978 (State Immunity Act). Protiv te presude Prvostepenog suda je tužitelj podnio žalbu uslijed koje je uslijedila jednoglasna presuda Apelacionog suda od 24.X 1983.

Vodeći votum, s kojim su se druga dva člana vijeća složila, dao je Sir John Donaldson M.R. Stajalište Apelacionog suda je polazilo odatle da ako postoji sudbenost za sporove izmedju kolumbijske države i ambasade s jedne strane i njihovih gradjanskoopravnih kompesciscenata s druge strane, mora postojati i sudbenost za dozvoljavanje ovršnih mjera protiv ambasade na njene bankovne račune. Kod toga sudac smatra da je nesumnjivo da su računi ambasade, a da za rješenje konkretnog spora nije odlučno što je presuda zbog izostanka osporena. Međutim, potvrda ambasadora da ti računi nisu namijenjeni trgovačkim transakcijama

u smislu Zakona od 1978., ne može promijeniti činjenicu da u okvir definicije trgovačkih transakcija u Zakonu padaju i sve plaće službenika ambasade, tekući troškovi ambasade ("day-to-day running of a diplomatic mission") i da u Zakonu nema razlikovanja između trgovačkih ("commercial") i potrošačkih ("consumer") djelatnosti. Širina pojma trgovačkih transakcija u Zakonu obuhvaća za svrhe ovrhe sve račune ambasade. Nisu podložni ovrsi samo računi na računu Centralne banke njegove države, jer su ti računi nedodirljivi (čl.14,4 Zakona). U sporu je bilo priznato da plaće ambasadora i službenika ambasade nisu bile isplaćivane s tih računa, pa stoga niti kada bi to opravdavalo imunitet tih računa u konkretnom sporu to nije slučaj. Tužena stranka nije pružila nikakve pojedinosti o takvim troškovima koji ne bi padali pod pojam trgovačkih transakcija kakav je dan u Zakonu (čl.3, st.1 i 3 i čl.17, st.1) pa kako takvi elementi sudu nisu pruženi, sud je zauzeo stajalište da treba održati na snazi ovršnu plijenidbu računa kakvu je prvostepeni sud stavio izvan snage.

(TLR 26.V 1983)

KUĆA LORDOVA

Presuda od 12.IV 1984.

Alcom Ltd.c/a Republic of Columbia

Vijeće: Lord Diplock, Lord Fraser of Tullybelton, Lord Keith
of Kinkel, Lord Roskill i Lord Templeton

BANKOVNI RAČUN AMBASADE JE IMUN OD OVRHE

Vjerovnik koji želi voditi ovrhu na bankovni račun ambasade
mora dokazati da je račun osnovan zbog trgovačkog poslovanja

U gore prikazanom sporu upravljena je žalba Kuća lordova protiv apelacione odluke kojom je održana na snazi ovršna plijenidba računa ambasade, pa je Kuća lordova uvažila žalbu i